

Čís. 459.

Zboží jest zasílatelem převzato, jakmile bylo jeho zaměstnanci z odesílatelových místností naloženo na jeho povozy.

Za ztrátu vyschnutím zboží ručí speditér jen, nedbal-li péče řádného obchodníka.

(Rozh. ze dne 23. března 1920, Rv I 112/20.)

Žalující firma pověřila žalovaného speditéra, by dopravil 92 pytlů štetin, jež pro ni ležely u firmy Ludvík E., firmě Josef Z. Zjištěno bylo, že zboží vážilo při převzetí od firmy Ludvík E. 8587 kg, při dodání firmě Josef Z. však o 57 kg méně. Žalobkyně domáhá se na spediterovi náhrady schodku. Žaloba byla soudy všech tří stolic zamítnuta, nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dle článku 380 obch. zák. ručí speditér za škodu povstalou při dopravě převzaté zásilky zboží zanedbáním péče řádného obchodníka. Speditér takto ručí dle článku 395 obch. zák. v době mezi převzetím a dodáním zboží za škodu povstalou na zboží k dopravě převzatém. Jedná se tudíž v tomto případě o to, mnoho-li zboží žalovaná od firmy Ludvík E. k dopravě převzala a mnoho-li příjemci zboží odevzdala. Za převzaté platí ono množství, které žalovanému skutečně k dopravě odevzdáno bylo, které tedy zřízenci žalovaného na povozy žalovaným k dopravě určené naložili, a které pak ze závodu firmy Ludvík E. za účelem dopravy příjemci odvezeno bylo. K odůvodnění nároku žalobního ohledně schodku 57 kg prokázati by musila žalobkyně, že škoda způsobena byla ve smyslu čl. 380 obch. zák. žalovaným jako spediterem a to zanedbáním péče řádného obchodníka. V tomto směru nižší soudy zjistily, že ztráta povstala vyschnutím zboží za jeho nakládání, totiž tím způsobem, že firma Ludvík E. k dopravě odevzdala zboží vlhké, které za nakládání v závodě této a za dopravy na dráhu vyschlo a tím na váze oněch 57 kg ztratilo. Škody této nezavinil žalovaný, od něhož zboží, k dopravě odevzdané, nepochází, a jenž vlhkosti zboží nezpůsobil, a ani svými zřízenci nezavinil, pročez za ní nezodpovídá (§ 1312 obč. zák.). Jelikož škoda s činností žalovaného nesouvisí, nebylo třeba s činností touto se zabývat.

Čís. 460.

Ručení dle § 1313 a) obč. zák. vztahuje se pouze na náhradu z porušení smluvního závazku, nikoli též na náhradu z nedovoleného činu.

Nestačí pouhé posypání chodníku, nebylo-li provedeno řádně. Majitel domu, v místě nebydlící, není povinen dohlížeti osobně na čištění chodníku. Této povinnosti nemá ani správce domu, který přenesl péči o čištění na stavitele. Naproti tomu ručí stavitel, jenž spolehl se prostě na svého zřízence. Majitel domu není povinen dáti hladký chodník zdrsniti.

(Rozh. ze dne 23. března 1920, Rv I 123/20.)